

Mami, pot să cumpăr IUBIRE?

Hop, hop, hop!

Cristina sărea într-un picior în fața magazinului, imaginându-și pe pardoseala frumos lustruită din mall, un șotron. Se plictisise să o privească pe mami, cum proba rochii peste rochii pentru conferința de săptămâna viitoare, și ieșise din magazin.

De fapt, astăzi era ziua lor de mers la plimbare împreună, dar nu știe cum se făcea că, de fiecare dată ajungeau ori în mall... ori la un restaurant cu vreo prietenă de-a lui mami, cu care aceasta pălăvrăgea despre tot felul de lucruri... ori o suna cineva de la birou că e ceva urgent și trebuie să treacă pe acolo doar un sfert de oră...

Livia Marinescu - mama Cristinei este o femeie foarte frumoasă, cu mare succes în lumea showbiz-ului. Se căsătorise cu Dan în urmă cu zece ani și atunci hotărâse să nu facă copii prea curând, deoarece cariera era foarte

Salută și porni înțepată spre ușă, pe tocurile care-i încadrau perfect picioarele de gazelă.

- Vă aștept săptămâna viitoare, să vă iau în evidență cu bebelușul! Salutări soțului! auzi în urma ei.

Livia intră în lift și se privi în oglindă, parcă altfel față de dașile când se pregătea să meargă la birou ori la vreun eveniment... O clipă, privirea ei pătrunse adânc, dincolo de chipul pe care-l zărea în oglindă. Un copil... Acum... Simți în piept un sentiment necunoscut, de bucurie amestecată cu uimire și cu panică, un vârtej de emoții contradictorii pe care nu le mai experimentase până atunci...

Ding! Liftul se opri la parter, iar Livia scutură din cap alungând senzațiile ce o încercau în interior. "O să vedem cum rezolvăm problema asta" se gândi ea, pășind hotărâtă pe holul de marmură al clinicii, țațoșă și mândră ca întotdeauna. Totuși se va rezolva cumva, își repetă în minte. Nu se poate ca viața ei să se schimbe brusc, fără ca ea să fie de acord.

Și totuși... După o discuție contradictorie cu Dan, în care Livia susținea că nu era momentul pentru un copil acum... că ea este foarte ocupată... că poate altă dată... acesta avu prima reacție foarte fermă de când îl cunoștea.

- Nici nu se pune problema Livia! Pe lângă faptul că este riscant să faci ceva, totuși noi doi discutasem că vom avea un copil! Acesta este primul nostru copil, iar dacă renunți la el, este posibil să nu mai poți avea altul!
- Da, dar nu acum programasem să fac un copil, ci

Hop! Hop! Hop!

În așteptarea oaspeților, Cristina își continuă pe terasă șotronul imaginar, împreună cu Măriuca. Era foarte bucuroasă că prietena ei se întorsese mai repede de la bunici, și astfel avea cu cine să se joace.

- Vezi că a sărit piatra în iarbă, spuse Măriuca râzând. E rândul meu acum.
- Bine sis, zâmbi Cristina îmbrățișând-o. Mi-a fost tare dor de tine!
- Și mie, răspunse Măriuca sărutând-o pe obraz. M-am întors mai repede ca să mergem cu Dan mâine la fermă, continuă ea cu glas scăzut. A zis că stăm acolo cu toții o săptămână, spuse dintr-o răsuflare. Ups! făcu ea. Își duse mâna la guriță, plecând ochii năzdrăvani. Era o surpriză, nu trebuia să-ți spun.

Se uită la Cristina și izbucniră amândouă în râs. De când erau mici nu reușeau să ascundă surprizele, mai ales când era vorba de ceva ce urma să facă împreună.

- Ce bine, ce bine! Oare vine și mami? continuă Cristina în gând, dorindu-și să meargă cu toții, la ferma care îi era atât de dragă. Găsim o modalitate să o convingem, zâmbi ea fericită.